

Evangelieprediking, door benauwing en vervolging ook ten bloede, door misleiding, en door woeste overweldiging. Het rijk der duisternis rust niet, en de satan met zijne medediuvelen zijn al maar bezig, om haar in verval te brengen en te doen verdwijnen, hier, daar, ginds, overal, van de geheele aarde. En als zijne instrumenten en dienaren gebruikt hij het eigen verdorven bestaan der geloovigen, de menschen in hunne omgeving, de machtigen in maatschappij en staat, de wetenschap, en wat zich maar leenen wil tot den strijd tegen den Heere en Zijne gemeente en Zijn Woord. En allang zou de satan de kerk des Heeren overweldigen hebben en van de aarde hebben doen verdwijnen, wanneer niet de Heere Zelf dat verhinderd had, en maar aldoor voortgegaan ware Zijne gemeente te bouwen en te bewaren of handhaven. Hij zegt: en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. En tot nog toe, nu na 19 eeuwen, is dat woord waar gebleken. 's Heeren gemeente is nog op aarde, en zij heeft zich machtig uitgebreid, steeds maar door, van plaats tot plaats, van land naar land, over de geheele aarde, en miljoenen en miljoenen zijn degenen, die tot 's Heeren gemeente zijn komen te behooren en door het geloof in Hem hunnen Heiland en Heere kennen en belijden.

Met de poorten der hel wordt de geheele helle-macht bedoeld, die als een weltoegeruste leger-macht uitstroomt uit de hel en door hare poorten losbreekt op 's Heeren kerk, en daarbij alles aangrijpt, wat haar maar dienen kan en wil in dezen strijd. Het is eene ontzaglijke geweldmacht, die al maar aanstormt op de kerk, om haar innerlijk te bederven, en uiterlijk te vernielen. We zien die helle-macht met hare menselijke hulpstroepen schrikkelijk woeden tegen de Hervorming in de 16e eeuw, in ons land, in Frankrijk, in Spanje, in Duitschland en Oostenrijk, in Engeland en elders. En bij honderden en duizenden hebben toen de geloovigen het leven moeten eindigen om hunne trouw aan den Heere Christus, hetzij door het zwaard, hetzij op den brandstapel, hetzij in het water, of door den honger, of op welke andere verschrikkelijke wijze ook. De Roomsche hiërarchie heeft zich een geschikt instrument in de handen der helle-macht, van satan en zijne medediuvelen, bewezen tegen 's Heeren gemeente en ware geloovigen, zooals in vroeger eeuwen de Romeinsche wereldmacht. Vóór eene eeuw zijn er wel bij en om de Scheiding geen kloke strijders des Heeren om des geloofs wil ter dood gebracht. Maar toch zijn ook toen de getrouwe dienaars des Heeren op schrikkelijke wijze gekrenkt, gesmaad, vervolgd, benauwd, gestraft, met inkwartiering en boete aangegrepen en in hunne rechten verongelijkt. En dat niet alleen door het plebs, maar allereerst door de kerkelijke colleges en waardigheids-bekleeders, door overheidspersonen en rechters, op aanstoken van de Synodale machthebbers in Den Haag, en in naam des Konings.

Ook toen stroomde de helle-macht weer uit de poorten der hel, en liep storm op de enkele getrouwen hier en daar en waar zij zich openbaarden, en grepen hen aan door wat hoog en laag was in de menschenmaatschappij om den wederopbouw van 's Heeren gemeente in deze landstroken te willen verhinderen.

Dat is echter toch niet gelukt. Nu, na honderd jaar, kunnen we zien: de Heere heeft toen weer begonnen Zijne gemeente te bouwen, en heeft Zijn werk voortgezet, en eene gansche kerkengroep doen opkomen, die weer als 's Heeren gemeente wil spreken en handelen.

Op deze petra zal Ik Mijne gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.

De Heere bouwt en handhaaft.

Hij gebruikt wel menschen in Zijn dienst, apostelen, dienaren des Woords, ouderlingen en diakenen, de geloovigen in hun algemeene ambt.

Hij heeft voor den wederopbouw Zijner kerk in de 16e eeuw Zich willen bedienen van Luther, Calvijn, Zwingli, Knox, en zoovele anderen meer. En vóór eene eeuw verwaardigde Hij daartoe Ds de Cock, Ds Scholte, Ds Brummelkamp, Ds van Velzen, Ds van Raalte, Ds Gezelle Meerburg, en vele anderen op de onderscheiden plaatsen, geringe geloovigen, of ook meer gegoeden en aanzienlijken, die Hij heeft doen optreden om Zijne gemeente in deze landen weer op te richten uit het stof, vrij te maken van menselijke overheersching en dwaling, en als Zijne gemeente te doen uitkomen, optreden, handelen.

Die menschen waren maar weinig in getal tegenover de groote overmacht, die hen zocht te overweldigen. En zij waren in zichzelf maar zwak. Geleerdheid, rijkdom, macht, wat groot is in de wereld, stelde zich tegen hen, op een enkele uitzondering na. Zij waren ook menschen met gebreken, en hadden onderling allerlei geschillen. Soms scheen het met hunne kerkhervorming wel op niets te zullen uitloopen. En dat zou ook wel zoo gegaan zijn, wanneer zij de eigenlijke bouwers geweest waren, en 's Heeren gemeente hadden moeten handhaven.

Maar dat bleek niet zoo te zijn. De Heere bouwde door hen, en handhaafde ook ondanks hunne verkeerdheden. Zij waren bij alle hunne zwakheden en gebreken Zijne dienaren, instrumenten in Zijne

hand. En daarom hebben zij 's Heeren gemeente weer mogen opbouwen als Zijne gemeente, die in belijdenis en leven zich openbaarde als Zijne gemeente en handelde naar Zijn Woord.

Er zijn velen achter gebleven, die nog maar aldoor leven in ongehoorzaamheid aan den Koning der kerk, den Heere Jezus.

Bij de reformatie in de 16e eeuw zijn ook zeer velen in de Roomsche kerk met hare verkeerdheden en dwalingen gebleven, en velen leven ook nog daarin voort in ongehoorzaamheid aan den Heere. Maar dat zegt niets omtrent den aard van het doen der getrouwen in de 16e eeuw en in 1834 e.v.j.

Toen de Heere aan de weggevoerden naar Babel weer vrijheid gaf om naar het land der vaderen en naar Jeruzalem terug te keeren, zijn velen blijven wonen in de landen der ballingschap, en gingen naar betrekkelijk weinigen naar Kanaän terug. Doch dat blijven hier vele duizenden en tienduizenden te Babel en in Assyrië veroordeelt het terugkeeren der weinige tienduizenden naar Palestina niet. Integendeel. Dat blijven in Babel en Assyrië was niet goed, hoewel dat ook deden. En dat blijven onder de pauselijke hiërarchie en bij de Roomsche dwaling is niet naar Gods wil, hoe groote menigte dat ook doet. En het blijven in de ongehoorzaamheid aan den Heere door erkenning der Synodale hiërarchie en door opvolging harer verordeningen in de Hervormde kerk is niet recht, hoewel dat ook doen. De Heere heeft ons niet ten regel gesteld, dat wij de menigte moeten volgen, de meerderheid, de massa, maar dat wij ons regelen moeten naar, en houden aan, Zijn Woord, hetzij ook anderen daarin met ons meedoen, of niet, en hetzij dat velen zijn, of weinigen. De Heere stond ook maar alleen, en werd door het gansche volk, hoog en laag, uitgeworpen en aan het kruis geslagen. Zelfs verlieten Hem Zijne discipelen. En later keerden zich de Joden in meerderheid ook tegen de apostelen en die door hen tot het geloof kwamen, en zochten hen uit te roeien. In de heidenwereld ging het al wederom zoo: de meerderheid, de massa, wilde van het Evangelie en van 's Heeren geloovigen en gemeente niet weten, en trachtte naar haren ondergang. Bij de Hervorming was het eerst al wederom een minderheid, en soms een zeer klein getal, dat opkwam en stond voor 's Heeren dienst naar Zijn Woord, en ook werd die kleine minderheid nog wel verjaagd, als uit Spanje en Frankrijk en Italië. Vóór eene eeuw waren de getrouwe dienaren des Heeren in deze landen ook maar zeer weinig. En wel groeide hun getal gestaag aan. Maar van de meerderheid bleef zij steeds zeer ver. Desondanks echter heeft 's Heeren getrouwe kerk zich toen hier, gelijk op andere tijden ook elders, al maar uitgebreid. Want de Heere heeft gezegd, en bevestigt steeds dat woord: Ik zal Mijne gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.

(Slot volgt.)

VAKWETENSCHAP EN PRAKTIJK

De suggestieve waarde van het gebed.

Het behoeft onder ons geen betoog, dat bidden om genezing te verkrijgen, met algeheele verwerping van de middelen, geen grond vindt in de Heilige Schrift.

Aan de middelen heeft God ons gebonden en hij, die in valsche geloofsijver voor zijn zieke kind geen geneesheer zoekt, maar een gezondbidder, is van grove nalatigheid te beschuldigen.